

(Kjøbenhavn: Kommunekassen) forskudsvis Beløbet. Der foretages samtidig hermed Udpantning for Beløbet (hvilken dog kan undlades, naar Politimesteren (Magistraten) skønner, at der ikke derved vil kunne faas Dækning). Faas Beløbet ikke hos Faderen, søges hans Forsørgelseskommune udfundet og denne refunderer saa Politikassen Beløbet. Kan den ikke oplyses, refunderes Beløbet efter Reglerne i § 27 i Fattigloven af 9. April 1891. Lovforslagets Bestemmelse om Afhøring straks ved Resolutionens Afgivelse bortfalder, ligesom Moderen beholder den Ret, hun nu har til straks, naar Beløbet forgæves er afkrævet Faderen, at faa det forskudsvis udbetalt.

65. F. t. L. om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte. (Svend Høgsbro (Ordf.), Frederiksen, A. Jensen, J. H. Jensen, Jessen, Knop, A. Nielsen, T. Nielsen, Nørhave og Philippen.) [A. Sp. 2691.]

Forelagt i *Folketinget* ^{26/11} (F. Sp. 1220). 1. Beh. ^{10/1} og ^{12/1} (F. Sp. 1694 og 1752). Henvist til Udvalg (Svend Høgsbro (Form.), Rosager, Philippen (Sekr.), Jessen, T. Nielsen, O. Olsen, Sandbæk, S. Svendsen, Jørgensen, Wagner og Borgbjerg. — Betænkning (B. Sp. 1557) afgiven ^{15/3}.

Forslaget gaar ud paa at ophæve den „offentlige Prostitution“ — ikke, som tidligere ad privat Vej fremkomne Forslag, ved at sætte Straf for Utugt eller dog for Utugt, drevet som Erhverv — men ved at ophæve det Grundlag, hvorpaa den hviler, navnlig den Sanktionsret til at drive Utugt som Erhverv, som Straffelovens §§ 180 og 182 giver Politiet, og det Kontrolsystem, som hviler paa §§ 3—8 og 11—12 i Lov 10. April 1874 med dertil hørende Regulativer, der iblandt navnlig det af 9. Marts 1877. Utugt som Erhverv straffes altsaa ikke (o: Straffelovens § 180 ophæves), men der sættes Straf for den, der »paa offentlig eller for alle og enhver tilgængeligt Sted« ved Ord, Tegn o. s. v. opfordrer til Utugt, ligesom det bestemmes, at „Alfonser“ straffes, og at det under Straf er forbudt at holde Bordel. — Afsnittet om venerisk Smitte hviler paa Straffelovens § 181 og §§ 1 og 2 i L. 10. April 1874 som Grundlag. Tyngsundersøgelsen afskaffes altsaa ikke i Principet, men den begrænses til visse særlig nævnte Tilfælde, og i Vægningstilfælde fordres en Retskendelse, ligesom Undersøgelsen over for Kvinder skal foretages af en kvindelig Læge, med mindre vedkommende renoncerer derpaa.